

“MIJN ACCEPTATIE ALS FIRMANT VAN DE FIRMA VAN DRIE ZIE IK ALS EEN ERKENNING VAN SERIEUS KUNSTENAARSCHAP.”

Haar huis aan de Turfmarkt in Gouda laat onmiddellijk zien dat Marianne Lint beeldhouwer is. In de ruime hal waar je vanaf de straat kunt binnenkijken, staan overal beelden. Behalve een paar bronzen beeldjes, zijn de meeste van steen. Ook in de woonkamer kan de bezoeker getuige zijn van haar kunst. Onder meer een stenen poes op tafel; het levende model er praktisch naast. Een bronzen kop van hond Oelie in de vitrinekast. Dikke Samoaanse vrouwen op de grond en op sokkels.

In het atelier achter het huis bevinden zich de werken in uitvoering. Opvallend is dat er nauwelijks stof ligt, terwijl Marianne toch gemiddeld 16 uur per week aan het werk is. Meestal heeft ze meerdere werken in verschillende fasen onder handen. Terwijl ze nog over een vers brok serpentijn, waar net de korst vanaf gehakt is, nadenkt, hem op zich in laat werken, polijst ze een beeld van een zwangere vrouw of werkt ze een beeld af dat geïnspireerd is op een fuga van Bach. Voor later ligt een flinke brok albast te wachten.

LEERMEESTERS

Marianne begon zo'n dertig jaar geleden met beeldhouwen. Sinds ze met pensioen is - zij was als jurist werkzaam bij de Gemeente Rotterdam en laatstelijk bij de Gemeente Gouda als griffier - is beeldhouwen steeds meer haar hoofdactiviteit geworden. "Nu ik als firmant erkend ben als kunstenaar, heeft beeldhouwen mijn prioriteit." Daarnaast drijft ze Bed&Breakfast 'De Turfkamer' en is ze nog een dag per week werkzaam bij 'Beroep en Bezwaar' van de Gemeenten Gouda en Rotterdam. Ook brengt ze wekelijks tijd door met haar zoon en met haar moeder die in een verpleeghuis verblijft. Voor haar kunst heeft zij nooit een beroepsopleiding gevolgd, het beeldhouwen kwam op haar pad tijdens een vakantie in Frankrijk, waar haar man Jan aan een workshop schilderen deelnam. Zij had zich ingeschreven voor klei, maar werd al snel aangetrokken tot het hakken in steen. Sindsdien heeft het beeldhouwen haar niet meer losgelaten. Haar vorming sprokkelde ze bijeen met het volgen van workshops bij diverse leermeesters. Van Leo Musch leerde ze voorstellingen uit de werkelijkheid om te zetten in abstracte vormen. Sjaak van Rhijn, een Goudse beeldhouwer, leerde haar conceptueel werken. Van idee naar beeld. Nog jaarlijks neemt ze deel aan zijn open atelier in de Morvan. Vaktechniek leerde ze van een Vlaamse beeldhouwer in Zeeuws-Vlaanderen. Welke beitel je voor welke steen gebruikt, hakken, vijlen, polijsten, hoe je je beitels moet slijpen. Bij Riet Kolenberg uit Bodegraven, een gevierd autodidact, vindt ze tijdens haar workshops in Zwammerdam inspiratie in het samenkomen met anderen.

MUZIEK

Muziek is veelal haar inspiratiebron. Het liefst was Marianne concertpianiste geworden, maar zover reikte haar vermogen tot muziek maken niet. Maar muziek zit altijd in haar hoofd. Die zet ze nu om in beelden van beweging. Voor Marianne zit de uitdaging in het van keiharde materie iets schijnbaar zachts, iets 'aabaars' te maken. Muziek is balsem voor de ziel. Haar beelden moeten dat ook zijn. Het gaf haar zelfvertrouwen een enorme 'boost' toen bleek dat het beeld van een rouwende vrouw, dat ze maakte nadat haar man Jan was overleden, ook anderen raakte. "Een vrouw die het beeld had gezien tijdens Kunstmoment wilde er elke prijs voor betalen, maar dat beeld verkoop ik niet."

BRONS

Inmiddels heeft Marianne al meer dan de helft van haar beelden verkocht. Bronzen beelden verkopen zo mogelijk nog beter. Maar met brons heeft ze nog niet het goede gevoel. Ze leerde de 'verloren was methode' van Felicia Felix. "Van was kun je maken wat je wil. Dat vind ik niet zo spannend. Ik heb er mijn eigen vorm nog niet in gevonden."

ERKENNING

Toen haar man twee jaar geleden stierf, heeft Marianne een jaar lang geen steen kunnen aanraken. Ze maakte met haar zoon een reis naar de verre oorden waar ze met haar gezin leefde, toen Jan voor de FAO landbouwvoorlichtingsorganisaties opzette op Samoa en de Fiji-eilanden, in Suriname en Soedan. Jan werd naast zijn werk nog een verdienstelijk schilder. In haar woning en atelier, en ook op haar website, prijken zijn schilderwerken bij haar beelden. Die gezamenlijke creativiteit zorgde een aantal jaren geleden voor toelating tot Kunstmoment. Marianne is dus bekend met ballotage van haar werk, maar de ballotage door de commissie van de Firma Van Drie vond ze toch erg spannend. Haar acceptatie als firmant ziet ze als een erkenning van serieus kunstenaarschap. Ze verwacht door medefirmanten geïnspireerd te worden en vindt het prettig over kunst te kunnen praten. "Met juristen en historici praat je nu eenmaal niet zo over kunst."

BINNENSTAD

Met historici verkeert Marianne binnen de historische vereniging Die Goude. Ze is er plaatsvervangend voorzitter van het bestuur. Ook is ze actief in het Historisch Platform van Gouda. "Ik ben een actief binnenstadbewoner en ben een fervent voorstander van het mooi maken en mooi houden van Gouda's binnenstad."

Lang zat Marianne in het bestuur van de schouwburg. Ze is trots op de schouwburg die de best lopende van Nederland is gebleken. "Misschien gaat het museum ook wel die kant op. Ik ben erg blij met de aandacht van Gerard de Kleijn voor historisch Gouda." Marianne participeerde in de klankbordgroep toen er voor de failliete VVV een alternatief gevonden moest worden. Ze is actief betrokken bij stadspromotie, mede in verband met haar Bed&Breakfast. "Er zijn veel binnenstadbewoners die er naast hun werk iets bij doen. Je komt elkaar overal tegen." Speciaal noemt ze Menno Meijer, die in het huis naast haar gewoond heeft. Hij heeft er nog een atelier waar hij schildert. Het atelier van Marianne was ooit zijn gieterij. "Het leuke van wonen in de binnenstad is dat je gemakkelijk meedoet aan culturele dingen. Het is allemaal dichtbij."